

COLLEGE VAN TOEZICHT VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

20-06 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen (hierna: de NVO) inzake het klachtschrift van (...) (hierna klager) jegens (...) (hierna verweerster).

Samenstelling van het College van Toezicht van de NVO

Mevrouw drs. M.B. Kroon (voorzitter), mevrouw drs. W.W.M. Hogenbirk (lid), mevrouw L.S.A. Nuijtinck Msc. (lid) en mevrouw drs. N. Rombout-Van Wamelen (lid).
Ambtelijk secretaris: mevrouw mr. J. Siemons

Het College van Toezicht (hierna: het College) heeft het volgende overwogen en beslist:

1. Verloop van de procedure en ontvankelijkheid

Op 3 maart 2020 ontving het College via de post een klachtschrift van klager gedateerd 25 februari 2020. Het klachtschrift werd ingediend door de gemachtigde van klager. Het College bevestigde de ontvangst bij brief van 5 maart 2020.

Het College verklaarde de klacht op 6 maart 2020 ontvankelijk. Bij brief van 9 maart 2020 verzocht het College aan verweerster om binnen vier weken een verweerschrift in te dienen.

Bij besluit van 14 april 2020 verleende het College aan verweerster desgevraagd uitstel tot 4 mei 2020 voor het indienen van het verweerschrift.

De gemachtigde van verweerster zond op 8 mei 2020 het verweerschrift, gedateerd 8 mei 2020, per aangetekende post naar het College. Het College ontving het verweerschrift op 14 mei 2020.

Het College informeerde partijen bij brief van 30 juni 2020 dat was besloten om in deze zaak een hoorzitting te houden.

Klager zond op 14 september 2020 een nadere reactie in de vorm van een brief met vijf bijlagen. Het College ontving deze stukken bij e-mail van 15 september 2020. De bijlagen één tot en met drie waren gedeelten uit het transcript van de geluidsopname die klager had gemaakt van het gesprek op 11 september 2017 (zie hierna). Het College besloot om deze drie bijlagen geen deel te laten uitmaken van het klachtdossier omdat deze geen complete en woordelijke transcriptie bevatten van dit gesprek. Het College informeerde partijen over dit besluit bij brief van 24 september 2020.

De hoorzitting vond plaats op 30 september 2020 in persoon. Van de hoorzitting is een verslag opgesteld dat voorafgaand aan de uitspraak aan partijen is verstrekt. Het verslag maakt geen deel uit van de uitspraak.

Op het moment van vaststellen van de uitspraak maakte het lid mevrouw drs. N. Rombout-Van Wamelen geen deel uit van het College wegens het bereiken van de maximale benoemingstermijn.

2. De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden, kan van het volgende worden uitgegaan.

1. Klager is de biologische vader van zoon X die is geboren in februari 2011. In de periode waarop de

onderhavige klacht betrekking heeft, had klager geen gezag over zijn zoon. Het eenhoofdig gezag lag bij de moeder.

2. In opdracht van het wijkteam van de gemeente startte verweerster begin 2017 een onderzoek naar de gedragsproblemen die zoon X vertoonde. In dit kader vond op initiatief van het wijkteam op maandag 11 september 2017 een gesprek plaats waarbij aanwezig waren klager, de moeder van klagers zoon X, verweerster, een collega van verweerster, een medewerkster van het wijkteam en twee politieambtenaren. Klager maakte een geluidsopname van het gesprek zonder dat de andere aanwezigen dit wisten.

3. Op 12 september 2017 zond de medewerkster van het wijkteam een verslag van het gesprek van 11 september 2017 naar de aanwezige personen. In het verslag stond -voor zover hier van belang- het volgende:

'Doel: Tussenevaluatie over het onderzoek van zoon X met daaraan gekoppeld een advies.

Bevinding onderzoek: (...) (*verweerster; CvT*) heeft de afgelopen periode onderzoek verricht bij zoon X. In gesprekken met hem kwam duidelijk naar voren dat de omgang met vader niet goed verloopt. De signalen zijn zorgelijk en vanuit deze zorg is in overleg met het wijkteam en moeder besloten om het contact met vader (...) voor het komende half jaar stop te zetten. Dit besluit is genomen vanuit het belang van zoon X om hem zo goed mogelijk te kunnen onderzoeken. Vader (...) heeft na afloop het dossier mogen inkijken met toestemming van moeder (...).

Concreet:

- Vader (...) mag van 11-9-2017 tot 11-3-2018 geen contact hebben met zijn zoon X (ook niet in de buurt van school, sport etc.).
- Na een half jaar wordt de situatie bekeken en geëvalueerd. Dan mogelijk een traject inzetten voor het bezoeken onder begeleiding.'

4. Op 27 februari 2018 stuurde klager een brief naar verweerster met het verzoek hem te informeren over de stand van zaken.

5. Verweerster reageerde bij e-mail van 5 maart 2018 op dit verzoek. In deze e-mail schreef zij -voor zover hier van belang- het volgende:

'Op maandag 11 september 2017 bent u, op uitnodiging van het wijkteam en ondergetekende, uitgenodigd om tezamen met (...) (*de moeder; CvT*) de onderzoeks-rapportage van zoon X te bespreken. (...) (*de moeder; CvT*) heeft, als gezaghebbende ouder, ons vooraf geen toestemming gegeven om u, als niet gezaghebbende ouder, te betrekken bij de uitvoering van het onderzoek.

Wij vonden het echter van belang om u op de hoogte te stellen van de uitkomsten van het onderzoek. Wij hebben u dan ook uitgenodigd voor een gesprek. U bent vervolgens tijdens het overleg mondeling geïnformeerd. U heeft tevens de mogelijkheid gehad om te reageren en dat heeft u ook gedaan. U gaf aan dat u het niet eens was met hetgeen zowel moeder als zoon X aan ons heeft verteld. Aan het einde van het gesprek heeft (...) (*de moeder; CvT*) u toestemming gegeven de rapportage in te zien. Afsproken is dat we een vervolgonderzoek zouden instellen naar het voorkomen van ADHD. Aangezien de toenmalige omgang tussen u en uw zoon onrust teweeg bracht, is afgesproken dat u het komende half jaar de omgang zou stoppen. U heeft daarmee ingestemd. In de tussentijd hebben wij het vervolgonderzoek kunnen uitvoeren en afronden. Er bleek inderdaad sprake te zijn van ADHD problematiek (zie

bijlage).

Na de afronding van de rapportage was er geen bemoeienis meer van onze kant noodzakelijk. De praktijk heeft sinds eind vorig jaar 2017 nog één keer contact gehad met het gezin. Vandaar dat wij u geen antwoord kunnen geven op uw vragen over zoon X (hoe het met hem gaat, wanneer u zoon X weer kunt zien, en of u volwaardig ouderschap kunt aangaan).

Ik heb verder zowel moeder als het wijkteam op de hoogte gebracht van het feit dat ik u informeer. Bijgevoegd treft u de uitkomsten van het vervolgonderzoek aan.

Aangezien mevrouw (...) van het wijkteam de casus regie heeft, verwijs ik u voor bovenstaande vragen verder naar haar toe.'

Verweerster voegde bij de e-mail een afschrift van de rapportage van het vervolgonderzoek naar zoon X.

6. Op 28 november 2018 vond een gesprek plaats met klager, de moeder en twee medewerkers van het wijkteam over de situatie met zoon X.

7. Bij e-mail van 13 december 2019 berichtte verweerster aan klager dat zij een e-mail had gekregen van een persoon die zij niet kende. Dit bleek de gemachtigde van klager te zijn.

8. Bij e-mail van 18 december 2019 nodigde de betrokken medewerkster van het wijkteam klager en zijn gemachtigde uit voor een gesprek op 14 januari 2020 waarbij ook verweerster aanwezig zou zijn.

9. Bij e-mail van 19 december 2019 deelde de gemachtigde aan verweerster mee dat hij en klager eerst alleen met verweerster wilden spreken en daarna alleen met de medewerkster van het wijkteam.

10. Bij e-mail van 10 januari 2020 deelde de medewerkster van het wijkteam aan klager mee dat het gesprek op 14 januari 2020 niet doorging. Zij schreef dat eerst juridische aspecten moesten worden uitgezocht. Bij e-mail van 13 januari 2020 deelde verweerster aan de gemachtigde mee dat zij evenmin op 14 januari 2020 in gesprek zou gaan met klager. Zij wilde eerst de uitkomst afwachten van het onderzoek naar de juridische aspecten. De gemachtigde antwoordde op 13 januari 2020 dat hij en klager graag alleen met verweerster van gedachten wilden wisselen. Het juridisch kader van het wijkteam was een ander juridisch kader dan dat van verweerster. Verweerster herhaalde bij e-mail van 13 januari 2020 dat het gesprek op 14 januari 2020 niet zou doorgaan. Zij schreef dat zij het lastig vond om in gesprek te gaan omdat klager geen gezag had en daarom recht op beperkte informatie. Voorts had zij vragen over de positie van de gemachtigde omdat zij had begrepen dat hij de stiefvader was van klager.

11. Bij e-mail van 15 januari 2020 verzocht de gemachtigde nogmaals om een gesprek met verweerster. In deze e-mail stelde hij ook een aantal vragen aan verweerster over het door haar verrichte onderzoek naar zoon X. Hij voegde bij de e-mail een door klager ondertekende machtiging. Op 20 januari 2020 antwoordde verweerster dat de gemachtigde binnen twee weken een reactie zou ontvangen. Bij gebreke van een reactie, stuurde de gemachtigde op 6 februari 2020 een rappelmail. Verweerster reageerde hierop bij e-mail van 6 februari 2020. Zij deelde mee klager te willen ontvangen in haar praktijk maar zijn gemachtigde mocht er niet bij zijn omdat de moeder hiervoor geen toestemming gaf.

12. Op 15 januari 2020 verstrekte de moeder een verklaring aan verweerster en het wijkteam waarin zij hun geen toestemming gaf om informatie aan klager te verstrekken over het hulpverleningstraject aan zoon X.

13. Bij e-mail van 21 februari 2020 deelde de gemachtigde aan verweerster mee een klacht over haar handelen te zullen indienen bij het College. Bij e-mail van 25 februari 2020 deelde verweerster aan de gemachtigde mee dat zij graag het gesprek aanging met klager maar niet met de gemachtigde. De gemachtigde herhaalde op 25 februari 2020 dat hij een klacht over verweerster ging indienen.

14. Bij e-mail van 28 februari 2020 stelde verweerster aan de gemachtigde voor om een oriënterend en inventariserend gesprek te voeren met klager en de gemachtigde. Dit gesprek zou plaatsvinden op 31 maart 2020 maar verweerster zegde dit op 30 maart 2020 af vanwege de landelijke coronamaatregelen.

3. Het standpunt van klager en de klachten

De klachten houden, zakelijk weergegeven, in dat verweerster in strijd heeft gehandeld met de Beroepscode NVO.

1. De eerste klacht betreft de wijze waarop verweerster zich in het gesprek op 11 september 2017 richting klager heeft opgesteld. Verweerster heeft hier een overheersende rol vervuld. Zij heeft klager woorden in de mond gelegd, en de moeder aangezet om haar angst voor klager te uiten. Zij heeft in het gesprek willens en wetens geoordeeld over klager, een ander lid van het systeem van haar cliënt, terwijl zij haar beweringen niet uit eigen waarneming had verkregen. Zo twijfelde verweerster aan zijn verstandelijke vermogens en zag hem als de oorzaak van de gedragsproblemen van zoon X. Zij liet klager niet uitpraten en praatte op hem in. Verweerster was voorts zeer chaotisch en niet consistent.

2. De tweede klacht is dat verweerster klager niet heeft betrokken in haar onderzoek en hem niet heeft geïnformeerd over het onderzoek terwijl hij actief lid was van het cliëntsysteem op het moment van onderzoek. Alleen de moeder van de moeder en een vriendin van de moeder zijn bevraagd, maar klager en de vader van klager niet. Klager twijfelt hierdoor aan de kwaliteit van het onderzoek.

3. De derde klacht is dat verweerster haar toezegging niet is nagekomen dat zij een gesprek met klager zou hebben na afloop van het half jaar waarin klager zijn zoon niet heeft gezien. Dit om hernieuwd contact tussen klager en zijn zoon mogelijk te maken.

4. De vierde klacht is dat verweerster in december 2019 contact heeft opgenomen met andere leden van het cliëntsysteem en met andere professionals om een verzoek van klager aan verweersters adres met hen te bespreken. Verweerster heeft hierbij niet-relevante privéinformatie over klager gedeeld.

5. De vijfde klacht is dat verweerster geen gesprek met klager is aangegaan, ook niet na de sluiting van het dossier.

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster brengt in reactie op de klachten -zakelijk weergegeven- het volgende naar voren.

1. Verweerster werkt sinds 2011 als cognitief gedragstherapeut en EMDR-therapeut in haar eigen praktijk. Haar specialisme ligt op het gebied van gedragsproblematiek, depressie, autisme en ADHD. Zij is specialist op het gebied van seksueel misbruik en diverse trauma's.

2.1. Wat betreft de feiten deelt verweerster het volgende mee. De school van klagers zoon had zich in januari 2016 bij het wijkteam gemeld omdat zoon X zorgelijk gedrag vertoonde. Van februari tot juni 2016 heeft zoon X een zogenoemde STOP-training gekregen.

2.2. In juni 2016 heeft de moeder bij het wijkteam een hulpvraag neergelegd over haar relatie met klager. Een medewerkster van het wijkteam heeft vervolgens op 24 november 2016 verweerster benaderd met het verzoek om een onderzoek in te stellen naar het gedrag van zoon X. Op 30 november 2016 heeft verweerster bericht gekregen dat de moeder akkoord ging met een onderzoek door verweerster.

2.3. In februari 2017 was een intakegesprek met de moeder. Desgevraagd heeft de moeder toen geen toestemming gegeven voor het betrekken van vader in het onderzoek. In het tweede gesprek tussen moeder en verweerster heeft de moeder aangegeven dat zij angstig is voor klager. Hij komt in het kader van de omgang met zijn zoon minimaal één keer per week langs. Volgens moeder verloopt het contact moeizaam tussen klager en zoon X. Hij geeft zijn zoon vaak geen aandacht en als hij dit wel doet, weet hij niet wat hij met zijn zoon moet doen.

2.4. In mei 2017 heeft de bespreking plaatsgevonden van de eerste onderzoeks-rapportage van verweerster. Hierbij waren aanwezig de moeder, de oma en een afvaardiging van het wijkteam. Het vermoeden bestond dat bij zoon X sprake was van ADHD. Dit was lastig te onderzoeken omdat klager nog steeds geregeld langskwam met alle onrust vandien voor zoon X. Moeder wilde de omgang met klager eigenlijk stoppen. Klager kwam, volgens haar, niet voor zijn zoon maar voor haar. Moeder wilde niet dat klager de eerste rapportage las. Na overleg met verweerster heeft moeder ingestemd met inzage door klager.

2.5. De betrokken medewerkster van het wijkteam heeft, na overleg met jeugdbescherming en de politie, het initiatief genomen voor het gezamenlijke gesprek. Dit was op 11 september 2017. Klager heeft in dit gesprek in het bijzijn van twee wijkagenten de rapportage ingezien en zijn reactie gegeven. Klager is in het gesprek akkoord gegaan met de afspraak om gedurende een half jaar geen contact te hebben met zijn zoon.

2.6. Verweerster is in oktober 2017 gestart met het tweede aanvullende onderzoek van zoon X. In februari/maart 2018 heeft verweerster haar tweede onderzoeks-rapportage besproken met de moeder. Moeder is akkoord gegaan met toezending van deze rapportage aan klager. Verweerster heeft dit op 5 maart 2018 gedaan.

2.7. In de periode december 2019/januari 2020 heeft de gemachtigde de praktijk van verweerster meerdere keren gebeld en gemaïld. Verweerster kende deze persoon niet. De gemachtigde heeft zich op een intimiderende wijze geuit en meegedeeld dat hij onderzoeker was voor klager. De betrokken medewerkster van het wijkteam heeft verweerster in deze periode meegedeeld dat zij ook werd belaagd met telefoontjes en e-mails van deze gemachtigde. Ook de politie is bij herhaling benaderd. De moeder heeft verweerster gebeld met de mededeling dat zij niet wilde dat verweerster een gesprek zou hebben over haar zoon met klager en de gemachtigde. Ook wilde zij niet dat op enigerlei wijze informatie-uitwisseling plaatsvond. De moeder heeft dit standpunt

bevestigd bij e-mails van 9 en 15 januari 2020. Sinds maart 2018, zo heeft verweerster vernomen, heeft klager geen enkele actie ondernomen en geen wens uitgesproken om zijn zoon te zien. In november 2018 hebben de ouders, in bijzijn van medewerkers van het wijkteam, een aantal afspraken gemaakt over zoon X.

2.8. Op 31 maart 2020 had verweerster een afspraak gepland met klager en diens gemachtigde naar aanleiding van de klacht maar deze is niet doorgegaan vanwege de coronamaatregelen.

3.1. Wat betreft de klacht dat verweerster klager onder druk heeft gezet in het gesprek op 11 september 2017, hem niet in het onderzoek heeft betrokken of niet heeft geïnformeerd, merkt verweerster het volgende op.

3.2. Klager was volgens de moeder al in 2016 op de hoogte van de gedragsproblemen van zijn zoon omdat hij deze ook zelf ervaarde wanneer hij bij de moeder thuis was. De aanleiding tot het onderzoek waren de gedragsproblemen die X op school vertoonde. De moeder heeft geen toestemming gegeven om klager te betrekken in het onderzoek. Klager heeft de praktijk niet verzocht om informatie. Verweerster heeft hem echter wel actief geïnformeerd over de resultaten van het onderzoek.

3.3. De vraag was op welke wijze een gesprek met klager veilig kon plaatsvinden om de bevindingen uit het onderzoek te delen. Vandaar dat na het bespreken van de onderzoeks-rapportage met de moeder en het wijkteam, het wijkteam heeft overlegd met jeugdbescherming en de politie. De politie adviseerde om een aantal politieambtenaren te laten aanschuiven bij dit gesprek. De politie wilde voorkomen dat tussen de ouders problemen zouden ontstaan.

3.4. Het wijkteam heeft klager uitgenodigd voor het gesprek. Doel van het gesprek was om klager te informeren over de resultaten van het onderzoek in een besloten en veilige setting. Klager heeft op dat moment ook inzage gekregen in de rapportage. Klager had geen recht op inzage in het dossier en derhalve geen recht op inzage van de rapportage. Echter, de moeder heeft na overleg met verweerster toch toestemming gegeven voor bespreking van de rapportage en inzage.

3.5. Klager wist dat een onderzoek was uitgevoerd. Hij had in die periode immers omgang met zijn zoon. Hij wist dat hij op 11 september 2017 zou worden geïnformeerd over de resultaten van het onderzoek.

3.6. Verweerster betwist dat zij klager in het gesprek onder druk heeft gezet. Zij heeft geen oordeel uitgesproken over klager maar uitgelegd wat uit het onderzoek naar voren is gekomen, dus zij heeft hem geconfronteerd met wat moeder en zoon X aan haar hadden verteld. Moeder had aangegeven dat zij zich bedreigd voelde door klager. Verweerster heeft moeder uitgenodigd om dit zelf tegen klager te zeggen en daarbij getracht een veilige omgeving te bieden. Er was in het gesprek geen sprake van een 'als publiek te kwalificeren setting'. Het was een besloten vergadering met leden van het wijkteam en de politie die allen op de hoogte waren van de situatie en de omstandigheden. Klager heeft zonder toestemming te vragen het gesprek opgenomen.

3.7. Klager stelt dat verweerster heeft geoordeeld en geadviseerd over andere leden van het cliëntsysteem, beweringen die zij niet kan staven. Verweerster betwist dat zij dit heeft gedaan. In het onderzoeksverslag heeft verweerster steeds zorgvuldig vermeld dat zij bepaalde informatie van de moeder of van zoon X heeft gekregen. Zij heeft zich verre gehouden van een oordeel maar antwoord gegeven op de onderzoeksvraag wat zoon X nodig had om beter te kunnen functioneren. Verweerster heeft ook gebruik gemaakt van andere bronnen van informatie, namelijk de school van

zoon X, observaties op school en informatie vanuit de STOP-training. Deze was positief afgesloten. Zoon X kon gedragsproblemen geven door de zeer onrustige 'gezinssituatie' die in stand werd gehouden door de onrust die de omgang met klager met zich meebracht. Het (tijdelijk) stopzetten van de omgang was noodzakelijk om het aanvullend onderzoek te kunnen uitvoeren.

4.1. Wat betreft de klacht dat verweerster in december 2019 contact heeft opgenomen met andere leden van het cliëntsysteem en andere professionals om het verzoek van klager om contact te hebben te bespreken en niet relevante privé-informatie over klager met hen te delen, merkt verweerster het volgende op.

4.2. Klager licht niet toe wat hij hiermee bedoelt. Ook de andere betrokken zorgverleners werden bestookt met e-mails van de gemachtigde. Dit is geen schending van de privacy van klager. Het betroffen immers contacten met zorgverleners, dat wil zeggen professionals die bij de zorg betrokken waren.

5. Wat betreft de klacht dat verweerster de toezegging niet is nagekomen om na een half jaar de stopzetting van de omgang tussen klager en zoon X te evalueren, merkt verweerster het volgende op. Op 11 september 2017 was afgesproken dat klager na een half jaar met het wijkteam zou evalueren. Verweerster was hiervoor niet verantwoordelijk. Op 28 november 2018 heeft een evaluatiegesprek plaatsgevonden. Verweerster heeft in haar e-mail van 5 maart 2018 aan klager uitgelegd dat haar betrokkenheid was opgehouden na de afsluiting van haar aanvullende onderzoek.

6.1. Wat betreft de klacht dat verweerster geen gesprek wilde aangaan met klager of de gemachtigde over de behandeling, merkt verweerster het volgende op.

6.2. Verweerster werd benaderd door een onbekende, te weten de gemachtigde. De door deze persoon meegezonden machtiging had klager niet ondertekend. Moeder gaf schriftelijk geen toestemming om met de gemachtigde en klager te spreken. Later heeft verweerster wel een getekende machtiging ontvangen.

6.3. Na contact met het wijkteam werd voorgesteld om een gezamenlijk gesprek te hebben met klager en diens gemachtigde. De gemachtigde wilde dit gesprek echter splitsen: eerst een gesprek met het wijkteam apart en daarna met verweerster apart. Verweerster en het wijkteam zijn hiermee niet akkoord gegaan.

6.4. Op advies van de NVO heeft verweerster ingestemd met een gesprek met de gemachtigde in de zin van 'anhoren'. Dit zou op 31 maart 2020 plaatsvinden maar moest worden afgezegd door de coronamaatregelen van de overheid.

7. Verweerster is van mening dat zij in deze zaak naar de inhoud en de geest van de Beroepscode 2017 heeft gehandeld. Haar kan geen grensoverschrijdend gedrag worden verweten zoals bedoeld in artikel 25 van de Beroepscode 2017. Zij heeft, naar haar mening, de belangen en rechten van haar jeugdige cliënt gerespecteerd en die van zijn gezaghebbende moeder. Zij heeft klager als niet gezaghebbende ouder geïnformeerd, voor zover hij daar recht op had dan wel voor zover daarvoor toestemming was verkregen van de moeder. Ook in de samenwerking met andere professionals heeft verweerster haar verantwoordelijkheid in acht genomen zoals bedoeld in artikel 30 van de Beroepscode 2017.

5. Nadere reactie klager

1. In reactie op het verweerschrift brengt klager samengevat het volgende naar voren.
2. Het feit dat verweerster een opleiding heeft genoten, maakt nog niet dat zij geen fouten kan maken. Verweerster maakt de denkfout dat klager zich niet mag laten bijstaan door een gemachtigde.
3. Wat betreft de gemaakte geluidsopname van het gesprek op 11 september 2017: elke burger heeft het recht om geluidsopnamen te maken zonder dit aan te geven aan zijn gesprekspartners.
4. Verweerster heeft categorisch elk gesprek genegeerd dat de gemachtigde wilde voeren over haar praktijk. Verweerster lijkt dus niet het onderscheid te kennen tussen haar aansprakelijkheid als ondernemer (eigenaar van haar praktijk) en het tuchtrecht dat is gebaseerd op haar lidmaatschap van een beroepsvereniging.
5. De gemachtigde heeft zowel verweerster als de medewerkster van het wijkteam benaderd over hun eigen rol om indien nodig een klacht in te dienen. Deze personen hebben een andere beroepscode en werken bij een andere organisatie. Terwijl de gemachtigde daar niet om had gevraagd, meenden zij elkaar te moeten betrekken.
6. Verweerster zou op basis van het zorgvuldigheidsbeginsel uit de Beroepscode 2017 tenminste met vader hebben moeten spreken en hem moeten vragen naar de aantijgingen aan zijn adres voordat zij deze op papier zette.
7. Verweerster wist dat het onderzoek zou zijn afgelopen in oktober 2017 maar zij heeft dit niet verteld in het gesprek op 11 september 2017. Daarmee zou immers de grond vervallen onder het stopzetten van de omgang tussen klager en zoon X voor een periode van een half jaar.

6. De hoorzitting

1. Klager brengt in de hoorzitting van 30 september 2020 -voor zover hier van belang- nog het volgende naar voren.
  - 1.1. Er bestond wel degelijk een omgangsregeling tussen klager en zijn zoon, ook al was hierover niets op papier gezet. Verweerster heeft vóór het gesprek op 11 september 2017 nooit contact gezocht met klager om te controleren of de zwaarwegende redenen om het contact met zijn zoon te stoppen, wel echt bestonden.
  - 1.2. Klager is, denkt hij, op de donderdagmiddag vóór maandag 11 september 2017 gebeld door de betrokken medewerkster van het wijkteam. Zij zei dat hij zich maandag moest melden want dit was belangrijk voor zijn zoon; ze hadden het een en ander met hem te bespreken. Klager heeft gevraagd waar het gesprek over zou gaan maar dat wilde de medewerkster niet vertellen. Daarop heeft hij gevraagd of hij iemand mocht meenemen. Dit mocht niet. De dag erna was hij op bezoek bij zijn zoon en vroeg hij aan de moeder of zij ook bij het gesprek zou zijn. 'Dat zie je maandag wel', antwoordde ze. Bij binnenkomst op 11 september 2017 werd hij geconfronteerd met de medewerkster van het wijkteam, verweerster, een collega van verweerster en de moeder van zijn zoon. Hij werd tegenover hen gezet. Even later kwamen twee politieambtenaren binnen die links en rechts van hem gingen zitten. Verweerster was in het gesprek het meeste aan het woord geweest. Klager wist niet wie bij het gesprek aanwezig zouden zijn. Daarom heeft hij het gesprek opgenomen.

1.3. Na het gesprek heeft klager psychische klachten gekregen. Hij kreeg paniekaanvallen. Er volgden behandelingen bij een psychiater en een psycholoog. Na een bepaalde periode vroeg hij zich af hoe hij met de bestaande situatie moest omgaan en had hij klachten ingediend. In een andere klachtenprocedure had de organisatie erkend dat de positie van de juridische vader onvoldoende was gedekt in hun procedures. Ze gingen deze aanpassen. Voor klager was dit mentaal een bevestiging dat hij niet zo raar was. Dat hij er als vader recht op had om te worden betrokken in een onderzoek, en om zich te uiten over zaken die hadden plaatsgevonden. Dit stond los van het gezag. Een moeder kan nooit de professional verplichten om niet te communiceren met de juridische vader.

1.4. In reactie op de vraag van het College wat klager bedoelt met 'niet-relevante privéinformatie' die verweerster zou hebben gedeeld, wordt van de zijde van klager meegedeeld dat hiermee wordt bedoeld dat klager en zijn gemachtigde een familiale band hebben.

2. Verweerster brengt in de hoorzitting van 30 september 2020 -voor zover hier van belang- nog het volgende naar voren.

2.1. De hulpvraag voor zoon X was afkomstig van het wijkteam van de gemeente. Het wijkteam fungeerde als haar opdrachtgever, niet de moeder. Het wijkteam zoekt altijd een geschikte aanbieder bij een casus. Het wijkteam had haar in eerste instantie benaderd met een anonieme casus. Dit was de onderhavige casus. Later heeft de moeder toestemming aan het wijkteam gegeven om de anonimiteit op te heffen. In het tweede kennismakingsgesprek met moeder kwam naar voren dat zoon X onrustig gedrag vertoonde. Ook begreep zij dat klager langskwam bij zijn zoon. Er was echter geen sprake van een omgangsregeling. De bezoeken van klager veroorzaakten veel onrust bij de zoon.

2.2. Het gesprek van 11 september 2017 was bedoeld om klager te informeren over het eerste onderzoek. Het wijkteam had aan verweerster gevraagd om aanwezig te zijn. Op initiatief van het wijkteam waren ook twee politieambtenaren aanwezig. Het advies aan klager om de omgang met zijn zoon tijdelijk te staken, was een gezamenlijk advies geweest van het wijkteam en verweerster dat niet zomaar tot stand was gekomen. Er was hierover ook contact geweest met jeugdbescherming en de politie. Klager heeft ingestemd met het verzoek om zijn zoon een half jaar niet te zien.

2.3. Verweerster herkent zich niet in de klachten over wat zij heeft gezegd in het gesprek. Haar ervaring is dat veel ouders de begrippen die zij gebruikt niet kennen. Zij probeert dan duidelijk te krijgen of is begrepen wat zij heeft verteld. Bij klager kreeg zij weinig reactie. Zij denkt -maar zij heeft veel dingen niet meer paraat omdat het al jaren geleden is- dat zij zich afvroeg of klager het wel had begrepen, en of zij het op een andere manier moest uitleggen. Het is uiteraard niet haar intentie geweest om hem het gevoel te geven dat hij omschrijft. Zij vindt het heel spijtig dat klager zich zo heeft gevoeld. Zij denkt ook niet dat zij hem woorden in de mond heeft gelegd. Zij heeft alleen geprobeerd om het onderzoek samen te vatten en uit te leggen. Er bestaat altijd een discrepantie tussen wat wordt gezegd en hoe het wordt ervaren. Zij heeft klager niet onder druk gezet maar kan zich wel voorstellen dat hij zich onder druk gezet voelde omdat twee politieambtenaren naast hem zaten. Zij denkt dat dit intimiderend is overgekomen. De setting van het gesprek was heel vervelend en naar.

2.4. Op de vraag van het College wanneer verweerster het tweede onderzoek heeft afgerond, deelt verweerster mee dat dit in februari of maart 2018 is geweest. Zij heeft toen samen met een collega de tweede rapportage met moeder besproken. Zij gaat ervan uit dat het onderzoek vóór dit gesprek

was afgerond. Als een rapportage gereed is, wordt een datum voor bespreking gepland. Daarna wordt het dossier gesloten. Zij beschikt niet over informatie dat de rapportage één maand na het gesprek gereed was. In reactie op de mededeling van klager dat op de vervolgrapportage zelf oktober 2017 staat, deelt verweerster mee dat op de rapportage de datum staat van de eerste gesprekken die plaatsvinden. Moeder heeft na de afronding van het onderzoek nog één keer met haar gebeld. Verweerster weet niet meer uit haar hoofd wanneer dit was. Over de inhoud van het telefoongesprek kan zij niets zeggen.

2.5. Op de vraag van het College of het vervolgonderzoek de enige reden was om klager te vragen het contact met zijn zoon stop te zetten, antwoordt verweerster dat dit niet de enige reden was. Zij kan hierover echter verder niets zeggen.

2.6. Op de vraag van het College waarom verweerster alleen samen met het wijkteam in gesprek wilde met klager en zijn gemachtigde terwijl om afzonderlijke gesprekken was gevraagd, antwoordt verweerster dat het wijkteam en zij hadden gemerkt dat de vragen elkaar overlappen. Bovendien wilden ze graag eenduidigheid krijgen over de klachten. Het wijkteam en verweerster hadden gezamenlijk gehandeld in dit dossier en daarom wilden ze samen de vragen beantwoorden die er waren.

2.7. In de periode van januari tot maart 2020 was verweerster in een spagaat beland. De moeder verbood haar om in gesprek te gaan met klager. En verweerster had juridische vragen over haar positie, en wat zij wel en niet kon vertellen en doen. Zij heeft steeds gecommuniceerd met de gemachtigde van klager waar zij mee bezig was. Toen zij over de antwoorden beschikte, heeft zij de gemachtigde uitgenodigd voor een gesprek. Het gesprek zou op 31 maart 2020 plaatsvinden, maar ging niet door omdat klager inmiddels een klacht had ingediend bij het College van Toezicht en vanwege de coronamaatregelen.

7. Juridisch kader

De Beroepscode 2017 van de NVO is op 1 januari 2017 in werking getreden.

1. Artikel 10 van de Beroepscode 2017 (Zorgvuldigheid) bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

‘3. De pedagoog is in zijn professioneel handelen en nalaten zorgvuldig jegens een ieder.’

2. De Beroepscode 2017 bevat een Bijlage genaamd OUDERSCHAP, GEZAG en (ECHT)SCHEIDING. Deze Bijlage bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

‘Informatieplicht t.a.v. de ouder zonder gezag

Professionals hebben de *wettelijke plicht* om de juridische ouder zonder gezag op zijn verzoek te informeren over de (inhoud van de) hulp aan zijn kind, wanneer de hulp begon, of deze al is afgesloten, de doelstelling van de hulp en de resultaten daarvan. De gezaghebbende ouder hoeft hiervoor geen toestemming te geven. De pedagoog is namelijk verplicht de informatie te verstrekken, tenzij hij meent dat dit in strijd is met de zorg van een goed pedagoog. Deze informatieplicht geldt tot het zestiende jaar van het kind.

N.B. De ouder zonder gezag heeft geen recht op inzage in het dossier.’

3. Het Reglement voor het College van Toezicht en het College van Beroep van de NVO (het Reglement) is op 1 januari 2018 in werking getreden. Artikel 15 van dit Reglement bepaalt -voor zover hier van belang- het volgende:

'3. Het College van Toezicht is bevoegd de gronden waarop de klacht berust ambtshalve aan te vullen.'

8. De beoordeling van de klacht

Het College overweegt als volgt.

1. Het College wijst er allereerst op dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de pedagoog bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

2.1. De eerste klacht betreft de wijze waarop verweerster zich in het gesprek op 11 september 2017 richting klager heeft gedragen terwijl het gesprek plaatsvond in een als publiek te kwalificeren setting.

2.2. De lezingen van partijen verschillen over hoe verweerster zich heeft gedragen in dit gesprek. De door klager ingebrachte transcripten van het gesprek maken geen deel uit van het dossier omdat zij geen complete en woordelijke transcriptie bevatten. Onvoldoende is derhalve komen vast te staan dat verweerster zich in het gesprek heeft gedragen zoals door klager is gesteld.

Het College acht het echter wel aannemelijk dat de aanloop naar het gesprek en de setting van invloed zijn geweest op de perceptie van klager over hoe het gesprek is verlopen: hij wist tevoren niet waar het gesprek over zou gaan, wie aanwezig zouden zijn en hij mocht niemand meenemen. Tijdens het gesprek schoven onaangekondigd twee politieambtenaren aan waarbij één links van hem ging zitten en de ander rechts. Allicht dat hij gelet hierop het optreden van verweerster als dwingender en onaangenamer heeft ervaren dan het feitelijk was.

Er was voorts geen sprake van een 'als publiek te kwalificeren setting' op 11 september 2017. Alle aanwezigen waren op de hoogte van de inhoud van het dossier van zoon X voordat het gesprek plaatsvond. De aanwezigheid van twee politieambtenaren maakt een setting nog niet 'publiek'. Politieambtenaren zijn verplicht tot geheimhouding van de politiegegevens die aan hen ter beschikking worden gesteld. Deze klacht is ongegrond.

3.1. De tweede klacht is dat verweerster klager niet heeft betrokken in haar onderzoek en hem niet heeft geïnformeerd over het onderzoek terwijl hij actief lid was van het cliëntsysteem op het moment van onderzoek. Uit de context is duidelijk geworden dat klager hiermee doelt op het eerste onderzoek van verweerster. Dit onderzoek was afgerond vóór het gesprek op 11 september 2017.

3.2. Verweerster startte haar onderzoek naar de gedragsproblemen van zoon X begin 2017. Indien sprake is van gedragsproblemen zoals ADHD, houdt een zorgvuldig onderzoek in dat het gehele systeem rondom de cliënt in het onderzoek wordt betrokken. Dit staat los van de gezagspositie. Verweerster had in haar onderzoek derhalve in elk geval ook klager moeten betrekken. Klager maakte immers gedurende het onderzoek dat leidde tot de eerste rapportage, deel uit van het cliëntsysteem van zijn zoon door meerdere keren per maand bij hem op bezoek te gaan. Klagers bezoeken veroorzaakten bovendien onrust bij zijn zoon, zo stelt verweerster, reden te meer om hem te betrekken. Het feit dat moeder dit niet wilde, maakt dit niet anders. Verweerster had, als zij als een redelijk bekwame beroepsbeoefenaar had opgetreden, de toestemming van moeder moeten verkrijgen om klager te betrekken in haar onderzoek. Indien moeder deze niet wilde geven, had verweerster de opdracht moeten teruggeven aan het wijkteam omdat ze daardoor niet het

gehele cliëntsysteem kon meenemen in haar onderzoek. Verweerster heeft met haar handelwijze niet zorgvuldig gehandeld zoals bedoeld in artikel 10, derde lid van de Beroepscode 2017. De klacht is in zoverre gegrond.

3.3. Het College acht het wel juist dat verweerster klager niet uit eigen beweging heeft geïnformeerd over de inhoud van haar onderzoek toen zij eenmaal had besloten om hem hierin niet te betrekken. Professionals hebben immers alleen de wettelijke verplichting tot informatieverstrekking aan de ouder zonder gezag indien deze ouder hierom verzoekt. Dit staat ook in de Bijlage OUDERSCHAP, GEZAG en (ECHT)SCHEIDING bij de Beroepscode 2017. Klager verzocht, voor zover het College kan nagaan, verweerster voor de eerste keer om informatie op 27 februari 2018. Verweerster voldeed aan dit verzoek op 5 maart 2018 door klagers vragen te beantwoorden en hem een afschrift van haar tweede rapportage toe te sturen. De klacht is in zoverre ongegrond.

4. De derde klacht is dat verweerster haar toezegging niet is nagekomen dat zij een gesprek met klager zou hebben na afloop van het half jaar waarin hij zijn zoon niet had gezien. Van een dergelijke toezegging is niet gebleken. Verweerster hoefde dit ook niet te beloven omdat niet zij maar het wijkteam de opdrachtgever was in deze zaak. Verweerster handelde als de opdrachtnemer van het wijkteam. Het was derhalve aan het wijkteam om na een half jaar contact op te nemen met klager om de situatie te evalueren. Of dit vervolgens is gebeurd en op wiens initiatief, is niet ter beoordeling van het College. Deze klacht is ongegrond.

5.1. De vierde klacht is dat verweerster in december 2019 contact heeft opgenomen met andere leden van het cliëntsysteem en met andere professionals en hierbij niet-relevante privéinformatie over klager heeft gedeeld. Uit het onderzoek is gebleken dat klager hiermee doelt op het feit dat verweerster vanaf 2019 met de andere betrokkenen, waaronder in elk geval het wijkteam, heeft besproken dat klager en zijn gemachtigde een familiale band hebben.

5.2. Niet is komen vast te staan dat verweerster als enige of als eerste wist van de familiale relatie tussen klager en zijn gemachtigde, en dat zij deze informatie vervolgens met derden heeft gedeeld. Zij schrijft op 13 januari 2020 aan de gemachtigde dat zij 'heeft begrepen' dat hij de stiefvader is van klager. Van wie zij dit heeft vernomen, vermeldt zij echter niet. Het is derhalve ook mogelijk dat anderen, zoals het wijkteam, dit aan haar hebben verteld. Niet is dan ook gebleken dat verweerster hier onzorgvuldig heeft gehandeld zoals bedoeld in artikel 10, derde lid van de Beroepscode 2017. Deze klacht is ongegrond.

6.1. De vijfde klacht is dat verweerster geen gesprek met klager is aangegaan, ook niet na de sluiting van het dossier. Gebleken is dat deze klacht feitelijke grondslag mist omdat verweerster klager en diens gemachtigde op 28 februari 2020 heeft uitgenodigd voor een gesprek op 31 maart 2020. Dit was na de sluiting van het dossier. Dat dit gesprek vervolgens niet is doorgegaan onder meer vanwege de coronamaatregelen, kan haar niet worden verweten. Deze klacht treft derhalve geen doel en is daarom ongegrond.

6.2. Het College is op basis van artikel 15 van het Reglement bevoegd om de gronden waarop de klacht berust ambtshalve aan te vullen. Hiertoe bestaat in dit geval aanleiding. Het heeft namelijk te lang geduurd voordat verweerster een gesprek met klager en diens gemachtigde wilde voeren. Het eerste contact tussen verweerster en de gemachtigde dateert van 13 december 2019. Op 15 januari 2020 beschikte verweerster over een ondertekende machtiging van klager waarin hij zijn gemachtigde machtigde om namens hem op te treden. Vanaf die datum was een gesprek met beiden derhalve juridisch mogelijk. Verweerster nodigde hen echter pas op 28 februari 2020 uit nadat de gemachtigde twee keer had aangekondigd een klacht over haar te zullen indienen bij dit

College. Het gesprek zelf zou pas een maand later plaatsvinden, te weten op 31 maart 2020. Tussen het eerste contact en 31 maart 2020 zat derhalve een periode van ruim drie maanden. Niet is gebleken van feiten of omstandigheden die deze termijn rechtvaardigen. Verweerster had eerder een oriënterend en inventariserend gesprek met klager kunnen voeren over haar onderzoeken in 2017 en 2018. Door na te laten dit te doen, heeft verweerster onzorgvuldig gehandeld zoals bedoeld in artikel 10, derde lid van de Beroepscode 2017.

9. Uitspraak

Het voorgaande overwegende komt het College tot de volgende uitspraak.

De tweede en de vijfde klacht zijn gedeeltelijk gegrond. De overige klachten zijn ongegrond.

Het College legt aan verweerster de disciplinaire maatregel op van een waarschuwing. Met het opleggen van een waarschuwing wil het College uitdrukken dat er sprake is van een zakelijke terechtwijzing naar aanleiding van een onjuiste handelwijze. De waarschuwing heeft geen gevolgen voor de beroepsuitoefening van verweerster. Het College is van oordeel dat verweerster ondanks haar handelen in deze casus, verantwoord, volgens de professionele standaard van de NVO, haar werkzaamheden kan blijven uitoefenen.

Aldus gedaan op 10 december 2020 door het College van Toezicht.

mevrouw drs. M.B. Kroon, voorzitter

mevrouw mr. J. Siemons, ambtelijk secretaris